

2017 m. vasario 16 d., ketvirtadienis

P8_TA(2017)0049

Europos Sąjungos veikimo gerinimas remiantis Lisabonos sutarties teikiamomis galimybėmis**2017 m. vasario 16 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl Europos Sąjungos veikimo gerinimo remiantis Lisabonos sutarties teikiamomis galimybėmis (2014/2249(INI))**

(2018/C 252/23)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į 2007 m. gruodžio 13 d. pasirašytą Lisabonos sutartį, iš dalies keičiančią Europos Sąjungos sutartį ir Europos bendrijos steigimo sutartį,
- atsižvelgdamas į 1950 m. gegužės 9 d. Deklaraciją, kurioje teigiama, kad Europos anglių ir plieno bendrijos steigimas – tai pirmasis Europos federacijos etapas,
- atsižvelgdamas į Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartiją,
- atsižvelgdamas į savo 2008 m. vasario 20 d. rezoliuciją dėl Lisabonos sutarties ⁽¹⁾,
- atsižvelgdamas į savo 2009 m. gegužės 7 d. rezoliuciją dėl Lisabonos sutarties poveikio Europos Sąjungos institucijų tarpusavio pusiausvyros vystymuisi ⁽²⁾,
- atsižvelgdamas į savo 2014 m. kovo 13 d. rezoliuciją dėl Lisabonos sutarties nuostatų dėl Europos Parlamento įgyvendinimo ⁽³⁾,
- atsižvelgdamas į 2015 m. rugsėjo 16 d. Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽⁴⁾,
- atsižvelgdamas į 2015 m. liepos 8 d. Regionų komiteto rezoliuciją ⁽⁵⁾,
- atsižvelgdamas į svarstymų grupės dėl Europos Sąjungos ateities iki 2030 m. ataskaitą Europos Vadovų Tarybai,
- atsižvelgdamas į penkių pirmininkų (Komisijos, Tarybos, Euro grupės, Parlamento ir Europos centrinio banko (ECB)) pranešimą dėl Europos ekonominės ir pinigų sąjungos sukūrimo,
- atsižvelgdamas į savo 2016 m. balandžio 12 d. rezoliuciją dėl metinių 2012–2013 m. subsidarumo ir proporcingumo principų taikymo ataskaitų ⁽⁶⁾ ir į Konstitucinių reikalų komiteto nuomonę dėl tų ataskaitų,
- atsižvelgdamas į savo 2017 m. sausio 19 d. rezoliuciją dėl Europos socialinių teisių ramsčio ⁽⁷⁾,
- atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 52 straipsnį,
- atsižvelgdamas į Konstitucinių reikalų komiteto pranešimą ir Biudžeto komiteto bei Biudžeto kontrolės komiteto nuomones (A8–0386/2016),

⁽¹⁾ OL C 184 E, 2009 8 6, p. 25.⁽²⁾ OL C 212 E, 2010 8 5, p. 82.⁽³⁾ Priimti tekstai, P7_TA(2014)0249.⁽⁴⁾ OL C 13, 2016 1 15, p. 183.⁽⁵⁾ OL C 313, 2015 9 22, p. 9.⁽⁶⁾ Priimti tekstai, P8_TA(2016)0103.⁽⁷⁾ Priimti tekstai, P8_TA(2017)0010.

2017 m. vasario 16 d., ketvirtadienis

- A. kadangi Europos Sąjunga ir valstybės narės susiduria su dideliais iššūkiais, su kuriais valstybės narės pavieniui susitvarkyti negali;
- B. kadangi, *inter alia*, dėl ekonomikos, finansų ir socialinės krizės ES susiduria ir su piliečių nusivylimu Europos projektu, kaip rodo ir pasikartojantis mažas rinkėjų aktyvumas rinkimuose į Europos Parlamentą, ir euroskeptikų arba Europai atvirai priešišku politinių jėgų populiarumo didėjimas;
- C. kadangi kai kuriuos pasiūlymus, kuriais siekiama reaguoti į iššūkius, su kuriais susiduria Sąjunga, ir stiprinti Sąjungos integraciją norint pagerinti jos veikimą piliečių labui, galima visapusiškai įgyvendinti tik keičiant Sutartį; kadangi kalbant apie ES reformą reikėtų numatyti dviejų etapų metodą (pagal Sutartį ir ne pagal Sutartį); kadangi dar visiškai neišnaudotos Lisabonos sutarties ir jos protokolų nuostatų teikiamos galimybės, o šioje rezoliucijoje siekiama tik įvertinti Sutartyse įtvirtintas teises galimybes, kuriomis naudojantis būtų galima pagerinti ES veikimą;
- D. kadangi dėl dominuojančio Europos Vadovų Tarybos vaidmens nuolat atsisakoma taikyti Bendrijos metodą ir susijusią dvigubo teisėtumo koncepciją;
- E. kadangi būtina išsaugoti Bendrijos metodą ir jo negalima silpninti pasitelkiant tarpvyriausybinius sprendimus, taip pat ir tose srityse, kuriose ne visos valstybės narės įvykdo dalyvavimo sąlygas; kadangi Komisijos vaidmuo turėtų būti sustiprintas, kad ji galėtų visapusiškai ir veiksmingai atlikti savo, kaip varomosios jėgos taikant Bendrijos metodą, vaidmenį;
- F. kadangi vidaus rinka, palengvinanti laisvą prekių, asmenų, paslaugų ir kapitalo judėjimą, yra ES kertinis akmuo;
- G. kadangi visuotiniuose rinkimuose tiesiogiai renkamas Europos Parlamentas – demokratijos Sąjungos lygmeniu branduolys ir visos Sąjungos parlamentas – atlieka esminį vaidmenį užtikrinant ES sprendimų teisėtumą, atskaitomybę priimant ES sprendimus ir demokratinę atskaitomybę už sprendimus ir veiksmus, susijusius su euro zona;
- H. kadangi pagal Europos Sąjungos sutarties (ES sutartis) 10 straipsnio 2 dalį Europos Parlamente atstovaujama Sąjungos piliečiams, neatsižvelgiant į jų nacionalinę pilietybę, o Taryboje valstybių narių piliečiams atstovaujama per nacionalines vyriausybes;
- I. kadangi reikėtų stiprinti nacionalinių parlamentų ir Europos Parlamento politinį dialogą ir gerinti praktines galimybes naudotis vadinamosiomis geltonosios ir oranžinės kortelės procedūromis;
- J. kadangi Europos Vadovų Tarybos darbo metodus reikia padaryti skaidresnius Parlamento atžvilgiu, o jos įgaliojimai turėtų būti vykdomi neviršijant Sutarties nuostatose apibrėžtų ribų;
- K. kadangi siekiant sukurti tikrą dvinarę teisėkūros sistemą, kurioje sprendimai būtų priimami demokratiškai ir skaidriai, Tarybos sprendimus turėtų priimti viena teisėkūros Taryba, o dabartinės specializuotos Tarybos teisėkūros sudėtyje turėtų tapti parengiamaisiais organais, panašiais į Parlamento komitetus;
- L. kadangi atsakomybės ir kontrolės vieningumas visų pirma ekonomikos, fiskaliniiais ir pinigų klausimais yra svarbiausia bet kokios institucinės sąrangos stabilumo sąlyga; kadangi ES ekonomikos politika grindžiama tvirta valstybių narių atsakomybe, įskaitant Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (SESV) 125 straipsnyje įtvirtintą finansinės pagalbos neteikimo principą; kadangi Europos lygmens įgaliojimų padidinimas reiškia susitarimą dėl valstybių narių suverenumo sumažinimo;

2017 m. vasario 16 d., ketvirtadienis

- M. kadangi ES turėtų skatinti didžiausią žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos lygį ir turi būti užtikrinta, kad ES, jos institucijos ir valstybės narės paisytų šių teisių ir laisvių bei jas puoselėtų;
- N. kadangi reikėtų ekonomikos ir fiskalinės politikos srityje sustiprinti Komisijos, kaip vykdomojo organo, vaidmenį;
- O. kadangi Protokolo Nr. 14 2 straipsnyje dėl Euro grupės nenurodoma, kad Euro grupės pirmininkas turi būti išrinktas iš jos narių;
- P. kadangi, siekiant padidinti Komisijos politinį teisėtumą ekonomikos valdymo ir fiskalinių taisyklių srityse, būtina, kad Komisijos pirmininkas būtų išrinktas taikant aiškią ir gerai suprantamą procedūrą, kai vykdomi Europos Parlamento rinkimai;
- Q. kadangi Lisabonos sutartimi dar kartą patvirtinta Audito Rūmams taikoma teisinė sistema, kad būtų skatinamas viešas atskaitingumas ir padedama Parlamentui ir Tarybai prižiūrėti, kaip įgyvendinamas ES biudžetas, ir taip prisidedama prie piliečių finansinių interesų apsaugos; kadangi SESV 318 straipsnyje numatytas papildomas Parlamento ir Komisijos dialogas ir šis straipsnis turėtų skatinti ES biudžeto vykdymo rezultatų siekimo kultūrą;
- R. kadangi Europos Sąjungos institucijos ir įstaigos, t. y. Regionų komitetas (RK), Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetas (EESRK) ir ypač Europos Parlamentas, savo kasdienėje veikloje turėtų stebėti, kaip paisoma horizontaliojo ir vertikaliojo subsidiarumo principo Europos Sąjungoje; kadangi ES institucijos turėtų atsizvelgti į vaidmenį, kurį atlieka RK ir EESRK teisėkūros sistemoje, ir į tai, kad svarbu atsizvelgti į šių komitetų nuomones;
- S. kadangi SESV 137 straipsnyje ir Protokole Nr. 14 nustatyta, kad Euro grupė įsteigta kaip neoficialus organas;
- T. kadangi dėl naujų užduočių, patikėtų Euro grupei pagal šešių dokumentų rinkinio ir dviejų dokumentų rinkinio reglamentus, kartu su Euro grupės bei Europos stabilumo mechanizmo (ESM) valdytojų tarybos formuotojų tapatybėmis ir Euro grupės pirmininko tapatybe bei ESM valdytojų tarybos pirmininko tapatybe, Euro grupei faktiškai suteikiamas esminis vykdant ekonomikos valdymą euro zonoje;
- U. kadangi makroekonominio disbalanso procedūra šiuo metu nėra pakankamai panaudojama; kadangi, jei ji būtų panaudojama visa apimtimi, ji galėtų padėti ištaisyti ekonomikos disbalansą ankstyvuojančiu etapu, užtikrinti tikslių padėties kiekvienoje valstybėje narėje ir visoje Sąjungoje apžvalgą, užkirsti kelią krizėms bei prisidėti prie konkurencingumo didinimo; kadangi reikia didesnės valstybių narių struktūrinės konvergencijos, nes tai padėtų prisidėti prie tvaraus augimo ir socialinės sanglaudos; kadangi todėl nedelsiant reikia baigti kurti ekonominę ir pinigų sąjungą (EPS) ir kartu stengtis didinti jos institucinės struktūros teisėtumą ir demokratinę atskaitomybę;
- V. kadangi reikėtų padidinti EPS institucinės struktūros veiksmingumą ir demokratiškumą, užtikrinant, kad Parlamentas ir Taryba veiktų kaip lygiateisiai teisės aktų leidėjai, Komisija vykdytų savo, kaip vykdomosios valdžios organo, vaidmenį, nacionaliniai parlamentai geriau vykdytų nacionalinių vyriausybių veiksmų Europos lygmeniu kontrolę, Europos Parlamentas vykdytų ES lygmens sprendimų priėmimo proceso kontrolę ir būtų swarenis Teisingumo Teismo vaidmuo;
- W. kadangi Sąjungai reikia tinkamai taikyti ir įgyvendinti esamą ekonomikos politikos sistemą, taip pat naujas teises nuostatas dėl ekonomikos politikos ir esminių struktūrinių reformų konkurencingumo, ekonomikos augimo ir socialinės sanglaudos srityse;
- X. kadangi Europos semestro procesą reikėtų supaprastinti, padaryti tikslingesnį ir demokratiškesnį, padidinant Parlamento vykdomos semestro kontrolės vaidmenį ir suteikiant Parlamentui svarbesnį vaidmenį įvairiais derybų etapais;

2017 m. vasario 16 d., ketvirtadienis

- Y. kadangi SESV vykdant metinę biudžeto procedūrą Parlamentui suteikiamas toks pats vaidmuo kaip Tarybai; kadangi neturint tikrų nuosavų išteklių Lisabonos sutartis biudžeto srityje įgyvendinta tik iš dalies;
- Z. kadangi reikėtų labiau derinti Sąjungos biudžeto naudojimą, jo įplaukos turėtų būti renkamos tik iš tikrų nuosavų išteklių, o ne daugiausia iš bendrųjų nacionalinių pajamų (BNP) įnašų, o daugiametės finansinės programos (DFP) priėmimo procedūra galėtų būti pagal Sutartis pakeista pereinant nuo vieningo balsavimo prie balsavimo kvalifikuota balsų dauguma;
- AA. kadangi, remiantis Reglamento (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 (toliau – Finansinis reglamentas) 21 straipsniu, pagal biudžeto universalumo principą valstybių narių grupei nedraudžiama skirti finansinį įnašą ES biudžetui arba konkrečias pajamas konkrečiam išlaidų punktui – tokia procedūra jau vykdoma, pvz., pagal Tarybos sprendimą 2012/709/Euratomas dėl didelio srauto reaktoriaus;
- AB. kadangi asignuotosios įplaukos, kaip apibrėžta Finansinio reglamento 21 straipsnyje, pagal Reglamento (ES, Euratomas) Nr. 1311/2013, nustatančio daugiametę finansinę programą, 8 konstatuojamąją dalį nėra DFP dalis ir todėl joms netaikomos DFP viršutinės ribos;
- AC. kadangi pagal nuosavų išteklių sistemą nedraudžiama turėti nuosavų išteklių, kuriuos finansuoja tik valstybių narių pogrupis;
- AD. kadangi Sąjungai reikėtų suteikti didesnę investavimo pajėgumą užtikrinant optimalų dabartinių struktūrinių fondų lėšų naudojimą ir naudojantis Europos strateginių investicijų fondu, taip pat didinant Europos investicijų banko (EIB), Europos investicinio fondo (EIF) ir Europos strateginių investicijų fondo (ESIF) pajėgumus;
- AE. kadangi fiskalinio pajėgumo euro zonoje užtikrinimas ir šio pajėgumo metmenys, finansavimas, naudojimo būdai ir įtraukimo į Sąjungos biudžetą sąlygos yra svarstomi;
- AF. kadangi vidaus rinkos augimo potencialu taip pat reikėtų naudotis ir kitose paslaugų srityse, bendrojoje skaitmeninėje rinkoje, energetikos sąjungoje, bankų sąjungoje ir kapitalo rinkų sąjungoje;
- AG. kadangi pagal Sutartis Sąjunga kovoja su socialine atskirtimi ir diskriminacija bei skatina socialinę teisingumą ir apsaugą, moterų ir vyrų lygybę ir kartų solidarumą;
- AH. kadangi bendrosios rinkos stiprinimas turėtų būti vykdomas kartu gerinant apmokestinimo koordinavimą;
- AI. kadangi reikėtų užtikrinti ir išsaugoti asmens teisę laisvai judėti ir darbuotojų teises, išnaudojant visas Lisabonos sutarties teikiamas galimybes;
- AJ. kadangi pagal SESV 48 straipsnį Sąjungos teisės aktų leidėjas gali priimti socialinės apsaugos srities priemones, kurios būtinos darbuotojams, besinaudojantiems asmens teise laisvai judėti; kadangi pagal SESV 153 straipsnį jis gali priimti darbuotojų socialinių teisių apsaugos priemones, nesvarbu, ar naudojamos asmens teise laisvai judėti;
- AK. kadangi, remdamasis SESV 153 straipsnio 1 dalies a–i punktais, Sąjungos teisės aktų leidėjas gali priimti būtinausio suderinimo priemones, taikomas socialinės politikos srityje; kadangi tokie teisės aktai negali daryti poveikio valstybių narių teisei nustatyti pagrindinius savo socialinės apsaugos sistemų principus; kadangi tokie teisės aktai negali daryti didelio poveikio nacionalinių socialinės apsaugos sistemų finansinei pusiausvyrai; kadangi pagal šias socialinės politikos suderinimo ribas vis dar esama tam tikros nepanaudotos Sąjungos teisės aktų leidėjo veikimo laisvės priimti priemones, taikomas socialinės politikos srityje;

2017 m. vasario 16 d., ketvirtadienis

- AL. kadangi vienodo užmokesčio mokėjimo abiejų lyčių darbuotojams už vienodą ar vienodos vertės darbą principas, nustatytas SESV 157 straipsnyje, vis dar nėra įgyvendintas;
- AM. kadangi esama trūkumų, susijusių su Europos piliečių iniciatyvos priemonės veikimu ir įgyvendinimu, ir todėl reikia patobulinių, kad ji iš tikrųjų veiktų ir būtų tikra dalyvaujamosios demokratijos ir aktyvaus pilietiškumo priemonė;
- AN. kadangi judėjimo laivė, visų pirma darbuotojų judėjimo laisvė, yra teisė, įtvirtinta Sutartyse (SESV 45 straipsnis), ir yra pagrindinė bendrosios rinkos sukūrimo varomoji jėga;
- AO. kadangi Sąjunga turi padidinti bendros užsienio ir saugumo politikos (BUSP) veiksmingumą, darną ir atskaitomybę, o tai galima padaryti naudojant dabartines Sutarties nuostatas ir vieningą sprendimo priėmimą pakeičiant kvalifikuota balsų daugumą, taikant tai vis didesniai skaičiui išorės politikos sričių, taip pat, prireikus, įgyvendinant lankstumo ir tvirtesnio bendradarbiavimo nuostatas;
- AP. kadangi dėl dabartinių problemų saugumo srityje (kai kurios jų iškilo visai prie ES išorės sienų) paaiškėjo poreikis palaipsniui siekti sukurti bendrą gynybos politiką ir, prireikus, pereiti prie bendros gynybos; kadangi Sutartyje, o būtent ES sutarties 41, 42, 44 ir 46 straipsniuose, jau yra aiškių nuostatų dėl to, kaip tai būtų galima įgyvendinti;
- AQ. kadangi reikia užtikrinti atstovavimą išorės lygmeniu dėl Sąjungos interesų, kai tai susiję su Sąjungai tenkančia išimtinė kompetencija ir Sąjungos pasidalijamąja kompetencija, kuriomis Sąjunga jau naudojasi; kadangi srityse, kuriose Sąjunga dar nesinaudojo savo pasidalijamąja kompetencija, valstybės narės privalo nuoširdžiai bendradarbiauti su Sąjunga ir susilaikyti nuo bet kokių priemonių, galinčių pakenkti Sąjungos interesams;
- AR. kadangi reikalinga suderinta ir struktūriškai apibrėžta Sąjungos ir valstybių narių pozicija tarptautinėse organizacijose ir tarptautiniuose forumuose, kad būtų sustiprinta Sąjungos ir jos valstybių narių įtaka šiose organizacijose ir forumuose;
- AS. kadangi tai, jog Sąjunga arba valstybės narės prisiėmė tarptautinius įsipareigojimus, negali sumenkinti nacionalinių parlamentų ir Europos Parlamento vaidmens iki vien tik mechaniško susitarimų tvirtinimo;
- AT. kadangi atsižvelgiant į pabėgėlių krizę aiškiai matyti, kad reikia bendros prieglobsčio ir migracijos politikos, pagal kurią turėtų būti numatytas ir sąžiningas prieglobsčio prašytojų paskirstymas visoje ES;
- AU. kadangi įvairių rūšių diskriminacija, kaip antai dėl lyties, rasės, odos spalvos, etninės ar socialinės kilmės, genetinių ypatybių, kalbos, religijos arba įsitikinimų (politinių arba kitokių), priklausymo tautinei mažumai, nuosavybės, kilmės, negalios, amžiaus, lytinės tapatybės ar seksualinės orientacijos, vis dar yra problema kiekvienoje valstybėje narėje;
- AV. kadangi pastarojo meto krizės atskleidė, jog dėl suderintų teisės nuostatų įgyvendinimo skirtumų teisės nuostatų derinimo nepakanka, kad būtų užtikrintas vidaus rinkos arba laisvės, saugumo ir teisingumo erdvės veikimas;
- AW. kadangi Sąjungos teisės aktų leidėjas gali nesuteikti Sąjungos agentūroms diskrecinės valdžios, pagal kurią reikia priimti politinius sprendimus;
- AX. kadangi Sąjungos teisės aktų leidėjas turi užtikrinti pakankamą Sąjungos agentūrų sprendimų ir veiklos politinę kontrolę;
- AY. kadangi tai, kad valstybės narės nesilaiko susitarimų, priimtų Europos lygmens aukščiausiojo lygio vadovų susitikimuose ir Europos Vadovų Tarybos susitikimuose, kenkia Europos institucijų patikimumui, todėl reikėtų aktyviau užtikrinti šių susitarimų įgyvendinimą;

2017 m. vasario 16 d., ketvirtadienis

1. pažymi, kad Europos Sąjunga ir valstybės narės susiduria su precedento neturinčiais iššūkiais, pvz., pabėgėlių krize, užsienio politikos problemomis artimiausios kaimynystės šalyse, kova su terorizmu, taip pat globalizacija, klimato kaita, demografiniais pokyčiais, nedarbu, finansų ir skolų krizių priežastimis ir padariniais, konkurencingumo stoka ir socialiniais padariniais kai kuriose valstybėse narėse, taip pat joms reikia sustiprinti ES vidaus rinką, ir visas šias problemas reikia spręsti tinkamai;
2. pabrėžia, kad šių problemų valstybės narės pačios vienos tinkamai išspręsti negali, o joms reikia kolektyvinių Sąjungos veiksmų, grindžiamų valdymo įvairiais lygmenimis principo paisymu;
3. primena, kad vidaus rinka, palengvinanti laisvą prekių, asmenų, paslaugų ir kapitalo judėjimą, yra ES kertinis akmuo; taip pat primena, kad vidaus rinkos taisyklių išimtyms lemia konkurencijos iškreipimą Sąjungoje ir panaikina vienodas veiklos sąlygas;
4. pabrėžia, kad Sąjunga turi atkurti prarastą savo piliečių pasitikėjimą ir tikėjimą, didindama savo sprendimų priėmimo procesų skaidrumą ir savo institucijų, agentūrų ir neoficialių organų (kaip antai Euro grupė) atskaitomybę, stiprindama institucijų tarpusavio bendradarbiavimą ir gerindama jų gebėjimą veikti;
5. pabrėžia, kad dar ne visos Lisabonos sutarties nuostatų teikiamos galimybės išnaudotos, netgi ir tuomet, kai jose numatyta tam tikrų reikalingų priemonių, kurias būtų galima taikyti siekiant išvengti tam tikrų krizių, kurios šiuo metu yra kilusios Sąjungoje, arba kurias būtų galima naudoti siekiant susidoroti su dabartiniais iššūkiais netrukus nepradedant Sutarties peržiūros procedūros;
6. pabrėžia, kad Bendrijos metodas labiausiai tinkamas Sąjungos veikimui ir turi daug privalumų, palyginti su tarpvyriausybiniu metodu, nes tik jis gali užtikrinti didesnę skaidrumą, veiksmingumą, kvalifikuotą balsų daugumą Taryboje ir vienodas Europos Parlamento ir Tarybos teises į teisės aktų leidybą, taip pat tik jis gali užkirsti kelią institucinės atsakomybės skilimui ir konkuruojančių institucijų atsiradimui;
7. mano, kad tarpvyriausybiniai sprendimai turėtų būti tik kraštutinė priemonė, kuriai taikomos griežtos sąlygos, o būtent paisyti Sąjungos teisės, Europos integracijos stiprinimo tikslo ir atvirumo nedalyvaujančių valstybių narių prisijungimui principo, taip pat mano, kad šiuos sprendimus kuo greičiau reikėtų pakeisti Sąjungos procedūromis, netgi tose srityse, kuriose ne visos valstybės narės tenkina dalyvavimo sąlygas, kad Sąjunga galėtų vykdyti savo užduotis bendroje institucijų sistemoje; šiuo atžvilgiu prieštarauja tam, kad būtų steigiamos naujos institucijos už Sąjungos sistemos ribų, ir toliau siekia įtraukti Europos stabilumo mechanizmą (ESM) į Sąjungos teisę, su sąlyga, kad bus užtikrinta derama demokratinė atskaitomybė, taip pat įtraukti atitinkamas fiskalinio susitarimo nuostatas, kaip numatyta pačioje Sutartyje dėl stabilumo, koordinavimo ir valdymo, remiantis patirties, sukauptos įgyvendinant šį susitarimą, vertinimo rezultatais; primygtinai reikalauja, kad faktinė sprendimų priėmimo tvarka negali būti atskirta nuo fiskalinių įsipareigojimų;
8. pabrėžia, kad tiesiogiai renkamas Europos Parlamentas atlieka esminį vaidmenį užtikrinant Sąjungos teisėtumą ir Sąjungos sprendimų priėmimo sistemos atskaitomybę piliečiams, užtikrinant tinkamą Parlamento vykdomą vykdomosios valdžios kontrolę Sąjungos lygmeniu ir taikant bendro sprendimo teisėkūros procedūrą, kurios aprėptį reikėtų išplėsti;
9. primena, kad Europos Parlamentas yra visos Sąjungos parlamentas, ir mano, kad reikėtų užtikrinti tinkamą demokratinę atskaitomybę ir tose srityse, kuriose dalyvauja ne visos valstybės narės, įskaitant veiksmus ir sprendimus, susijusius su euro zona;
10. mano, kad reikėtų suintensyvinti politinį nacionalinių parlamentų ir Europos Parlamento dialogą ir suteikti jam daugiau prasmės ir esmės, neviršijant atitinkamų konstitucinių kompetencijos sričių ribos; šiuo atveju pabrėžia, kad nacionaliniai parlamentai turi geriausias galimybes nacionaliniu lygmeniu įgalioti jų atitinkamas vyriausybes imtis veiksmų sprendžiant Europos Sąjungos reikalus ir vykdyti atitinkamą šių vyriausybių kontrolę, o Europos Parlamentas turėtų užtikrinti Europos Sąjungos vykdomosios valdžios demokratinę atskaitomybę ir teisėtumą;

2017 m. vasario 16 d., ketvirtadienis

11. mano, kad būtina sustiprinti institucijų skaidrumą ir atvirumą Europos Sąjungoje, taip pat informavimo apie politinių sprendimų priėmimą ES būdą; ragina dėti daugiau pastangų siekiant persvarstyti Reglamentą (EB) Nr. 1049/2001 dėl galimybės visuomenei susipažinti su Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos dokumentais ir Direktyvą 93/109/EB, nustatančią išsamias priemones Sąjungos piliečiams, gyvenantiems valstybėje narėje ir nesantiems šios valstybės piliečiais, naudotis balsavimo teise ir būti kandidatais per Europos Parlamento rinkimus;

12. primena, kad galima sustiprinti Parlamento tyrimo teisę ir Europos piliečių iniciatyvą taikant antrinę Sąjungos teisę, ir pakartoja raginimą Komisijai pateikti pasiūlymą dėl Europos piliečių iniciatyvos reglamento persvarstymo;

13. mano, jog būtina, kad Komisija reformuotų Europos piliečių iniciatyvą, kaip veikiančią demokratinio įsipareigojimo priemonę, atsižvelgdama į jo 2015 m. spalio 28 d. rezoliuciją⁽¹⁾, ir ragina Komisiją, be kita ko: didinti visuomenės informuotumą ir skirti Europos piliečių iniciatyvai daug dėmesio; parašų rinkimo programinę įrangą padaryti labiau vartotojui palankią, kad prie jos galėtų prisijungti neįgalieji; teikti tinkamas ir išsamias teises ir praktines konsultacijas; apsvarstyti galimybę savo atstovybėse kiekvienoje valstybėje narėje steigti specialius Europos piliečių iniciatyvai skirtus biurus; kuo daugiau paaiškinti priežastis, dėl kurių atmetama Europos piliečių iniciatyva, ir ištirti būdus, kuriais galima perduoti iniciatyvose pateiktus pasiūlymus, kurie gali būti nesuję su Komisijos kompetencijos sritimis, tinkamesnėms institucijoms;

14. mano, kad Europos savanorių tarnyba yra neatskiriama Europos pilietiškumo kūrimo dalis, ir todėl rekomenduoja Komisijai apsvarstyti, kaip būtų galima palengvinti jaunimo dalyvavimą šioje tarnyboje;

Institucinė struktūra, demokratija ir atskaitomybė

Parlamentai

15. primygtinai prašo užtikrinti, įtvirtinti ir stiprinti Parlamento teisėkūros įgaliojimus ir kontrolės teises, be kita ko, priimant tarpinstitucinius susitarimus, ir Komisijai naudojantis atitinkamu teisiniu pagrindu;

16. mano, kad Europos Parlamentas turi reformuoti savo darbo metodus, kad galėtų susidoroti su laukiančiais iššūkiais, tvirtiau vykdant savo politinės Komisijos kontrolės funkcijas, taip pat tuomet, kai valstybėse narėse įgyvendinamas ir taikomas *acquis*, susitarimus per pirmąjį svarstymą leidžiant naudoti tik išimtiniais skubos atvejais ir tik tada, kai turi būti priimamas gerai apsvarstytas ir aiškus sprendimas, be to, tokiais atvejais padidinti procedūros, lemiančios tokių susitarimų priėmimą, skaidrumą; atsižvelgdamas į tai, taip pat primena Parlamento pasiūlymą labiau suderinti savo paties rinkimų procedūrą, pateiktą savo 2015 m. lapkričio 11 d. rezoliucijoje dėl Europos Sąjungos rinkimų teisės reformos⁽²⁾;

17. išreiškia savo ketinimą labiau pasinaudoti teisėkūros iniciatyvos pranešimais pagal SESV 225 straipsnį;

18. mano, kad Parlamentas turėtų savo centrinėje būstinėje ir visose delegacijose valstybėse narėse įsteigti gavimo registrą, kuris sudarytų sąlygas piliečiams asmeniškai pateikti dokumentus pažymint jų turinį;

19. mano, jog reikėtų pradėti leisti internetinį *Europos Parlamento oficialųjį leidinį*, kuriame būtų patvirtinamas visų EP apbruotų rezoliucijų ir pranešimų tikrumas;

20. skatina, jei reikia, su nacionaliniais parlamentais užmegzti politinį dialogą dėl pasiūlymų dėl teisėkūros procedūra priimamų aktų turinio; vis dėlto pabrėžia, kad sprendimai turėtų būti priimami konstitucinių įgaliojimų lygmeniu ir kad esama aiškiai apibrėžtų atitinkamų nacionalinių parlamentų ir Europos Parlamento sprendimų priėmimo kompetencijos sričių, pagal kurias nustatyta, kad nacionaliniai parlamentai turi vykdyti savo europinį vaidmenį remdamiesi savo nacionalinėmis konstitucijomis, ypač kontroliuodami savo nacionalines vyriausybes kaip Europos Vadovų Tarybos ir Tarybos nares, nes tai yra lygmuo, kai jie turi geriausias galimybes daryti tiesioginę įtaką Europos Sąjungos teisėkūros proceso turiniui ir jo kontrolei; todėl nesutinka, kad būtų kuriami nauji bendri parlamentiniai organai, turintys sprendimų priėmimo įgaliojimus;

⁽¹⁾ Priimti tekstai, P8_TA(2015)0382.

⁽²⁾ Priimti tekstai, P8_TA(2015)0395.

2017 m. vasario 16 d., ketvirtadienis

21. atkreipia dėmesį į Europos Parlamento ir nacionalinių parlamentų bendradarbiavimo svarbą tokiuose bendruose organuose, kaip Europos reikalų komitetų konferencija (COSAC), tarpparlamentinė konferencija bendros užsienio ir saugumo politikos klausimais (angl. CFSP-IPC), taip pat pagal SSKV Ekonominėje ir pinigų sąjungoje 13 straipsnį, remiantis bendro sutarimo, dalijimosi informacija ir konsultavimosi principais, siekiant kontroliuoti savo atitinkamus administravimo subjektus; ragina Komisiją ir Tarybą dalyvauti tarpparlamentiniuose susitikimuose aukštu politiniu lygmeniu; pabrėžia, jog reikia, kad Europos Parlamento komitetai ir atitinkami nacionalinių komitetų parlamentai glaudžiau bendradarbiautų šiuose jungtiniuose organuose, didinant nuoseklumą, skaidrumą ir tarpusavio keitimąsi informacija;

22. ragina nacionalinius parlamentus keistis geriausia patirtimi parlamentinės kontrolės srityje, pvz., rengiant reguliarias atitinkamų ministrų ir specializuotų nacionalinių parlamentų komitetų diskusijas prieš Tarybos susitikimus ir po jų, taip pat deramu laiku dalyvaujant Europos Komisijos nariams, be to, nacionalinių parlamentų susitikimus su EP nariais siekiant keistis nuomonėmis; ragina organizuoti Europos Parlamento ir nacionalinių parlamentų institucijų administracijų ir politinių frakcijų pareigūnų mainus;

23. mano, kad reikia pasirūpinti bet kokio valstybių narių vykdomo ES teisės aktų perteklinio įgyvendinimo prevencija ir šiuo klausimu nacionaliniai parlamentai turi atlikti svarbiausią vaidmenį;

Europos Vadovų Taryba

24. apgailestauja, kad Taryba, nesinaudodama kvalifikuotos balsų daugumos procedūra, pernelyg dažnai perduoda teisėkūros klausimus Europos Vadovų Tarybai; mano, kad Europos Vadovų Tarybos praktika pavesti užduotis Tarybai peržengia pagal sutartis jai priskirtą strateginių direktyvų teikėjos vaidmenį, taigi prieštarauja Sutarčių raidei ir dvasiai, kaip apibrėžta ES sutarties 15 straipsnio 1 dalyje, kurioje iškelta sąlyga, kad Europos Vadovų Taryba nustato Sąjungos pagrindines politikos kryptis ir prioritetus, tačiau nevykdo teisėkūros funkcijų; mano, kad būtina pagerinti Europos Vadovų Tarybos ir Parlamento darbo santykius;

25. primena, kad Komisijos pirmininką išrinktų Europos Parlamentas, remdamasis Europos Vadovų Tarybos pasiūlymu, atsižvelgdamas į Europos Parlamento rinkimus ir po to, kai bus surengtos atitinkamos konsultacijos, todėl, kaip ir 2014 m. atveju, Europos politinės partijos turi pasiūlyti pagrindinius kandidatus, kad žmonės turėtų galimybę pasirinkti, ką išrinkti Komisijos pirmininku; palankiai vertina Komisijos pirmininko pasiūlymą iš dalies pakeisti Pagrindų susitarimą dėl Europos Parlamento ir Europos Komisijos santykių, susijusių su Komisijos narių kandidatavimu rinkimuose į Europos Parlamentą;

26. taip pat primena, kad nors tai ir nėra Europos Parlamento interesas, yra galimybė sujungti Europos Vadovų Tarybos pirmininko funkcijas su Komisijos pirmininko funkcijomis;

27. ragina Europos Vadovų Tarybą pasinaudoti nuostata dėl pareigos (ES sutarties 48 straipsnio 7 dalis), pagal kurią leidžiama vietoj vieningo balsavimo procedūros taikyti kvalifikuotos balsų daugumos procedūrą tais atvejais, kai tinkama, o šiuo metu pagal Sutartis reikalaujama balsuoti vieningai;

28. ragina Europos Parlamento Pirmininką iš anksto informuoti Pirmininkų sueigą apie požiūrius, kurių jis ketina laikytis savo kalboje Europos Vadovų Taryboje;

Taryba

29. siūlo Tarybą paversti tikru teisėkūros organu, Europos Vadovų Tarybos sprendimu sumažinant Tarybos sudėčių skaičių, taip sukuriant tikrą dvinarę teisėkūros sistemą, kurioje dalyvautų Taryba ir Parlamentas, o Komisija veiktų kaip vykdomosios valdžios organas; siūlo šiuo metu naudojamas specializuotas teisėkūros Tarybos sudėtis apibrėžti kaip viešai susitinkančius parengiamuosius vienos teisėkūros Tarybos organus, vadovaujantis Europos Parlamento komitetų veikimo pavyzdžiu;

2017 m. vasario 16 d., ketvirtadienis

30. tvirtina, kad svarbu apskritai užtikrinti Tarybos teisėkūros sprendimų priėmimo skaidrumą ir kartu pagerinti Parlamento ir Tarybos keitimąsi dokumentais ir informacija, taip pat sudaryti galimybę Europos Parlamento atstovams stebėtojų teisėmis dalyvauti Tarybos ir jos organų posėdžiuose, visų pirma tais atvejais, kai užsiimama teisėkūros veikla;

31. mano, kad galima sujungti Euro grupės pirmininko pareigas ir Komisijos nario, atsakingo už ekonomikos ir finansų reikalus, pareigas, ir tokiu atveju siūlytų, kad Komisijos pirmininkas paskirtų šį Komisijos narį Komisijos pirmininko pavaduotoju; mano, kad sukūrus fiskalinius pajėgumus ir įsteigus Europos valiutos fondą šiam Komisijos nariui galėtų būti suteiktos visos būtinos priemonės ir pajėgumai taikyti esamą ekonomikos valdymo sistemą ir užtikrinti jos laikymąsi, taip pat bendradarbiaujant su euro zonos valstybių narių finansų ministrais optimizuoti euro zonos vystymąsi, kaip išdėstyta 2017 m. vasario 16 d. rezoliucijoje dėl euro zonos biudžeto pajėgumo ⁽¹⁾;

32. reikalauja, kad pagal dabartinę Sutarties sistemą Euro grupės pirmininkui ir jos nariams būtų taikomi tinkami demokratinės atskaitomybės Europos Parlamentui mechanizmai, o būtent jos pirmininkas atsakytų į Parlamento klausimus; taip pat ragina patvirtinti vidaus darbo tvarkos taisykles ir viešai skelbti rezultatus;

33. reikalauja, kad Taryba tais atvejais, kai galima pagal sutartis, naudotų tik kvalifikuotos balsų daugumos procedūrą ir kad atsisakytų praktikos ginčytiniais teisėkūros atvejais perduoti klausimą spręsti Europos Vadovų Tarybai, nes tai pažeidžia Sutarties raidę ir dvasią, be to, Sutartyje nustatyta, kad Europos Vadovų Taryba sprendimus vieningai gali priimti tik dėl plačių politinių tikslų, o ne teisės aktų;

34. yra ryžtingai nusiteikęs visapusiškai įgyvendinti tvirtesnę bendradarbiavimą reglamentuojančias Sutarties nuostatas, nesutinkant duoti savo sutikimo jokiems naujiems su tvirtesniu bendradarbiavimu susijusiems pasiūlymams, nebent dalyvaujančios valstybės narės savo ruožtu išpareigtų taikyti specialiąją nuostatą dėl pereigos, įtvirtintą SESV 333 straipsnyje, ir priimant sprendimus taikyti ne vieningo balsavimo, bet kvalifikuotos balsų daugumos taisyklę, ir nuo specialios teisėkūros procedūros pereiti prie įprastos teisėkūros procedūros;

35. pabrėžia, kad svarbu visapusiškai pasinaudoti tvirtesnio bendradarbiavimo procedūra, įtvirtinta ES sutarties 20 straipsnyje, ypač tarp euro zonai priklausančių valstybių narių, kad valstybės narės, norinčios nustatyti tvirtesnę bendradarbiavimą tarpusavyje kaip neišimtinės Sąjungos kompetencijos dalį, gali naudodamosi šiuo mechanizmu skatinti Sąjungos tikslų pasiekimą ir stiprinti savo integracijos procesą taikydamos SESV sutarties 326–334 straipsniuose nustatytas ribas ir laikydamosi juose išdėstytos tvarkos;

Komisija

36. yra pasiryžęs stiprinti Parlamento vaidmenį renkant Komisijos pirmininką, pagerinant oficialias Parlamento frakcijų ir Europos Vadovų Tarybos pirmininko konsultacijas, kaip numatyta Tarpyvyriausybinių konferencijų, patvirtinusių Lisabonos sutartį, prie Baigiamojo akto pridėtoje deklaracijoje Nr. 11, siekiant užtikrinti, kad Europos Vadovų Taryba visapusiškai vadovautųsi rinkimų rezultatais, teikdama kandidatus Parlamentui rinkti, kaip buvo daroma 2014 m. Europos Parlamento rinkimų atveju;

37. pakartoja, jog reikia, kad visi Komisijos pasiūlymai būtų visiškai pagrįsti ir pateikiami kartu su išsamiu poveikio vertinimu, įskaitant žmogaus teisių vertinimą;

38. mano, kad Komisijos pirmininko nepriklausomumą būtų galima padidinti, jei kiekviena valstybė narė privalėtų paskirti bent tris abiejų lyčių kandidatus, kuriuos išrinktasis Komisijos pirmininkas galėtų apsvarstyti savo Komisijos sudarymo tikslais;

39. reikalauja užtikrinti, kad tarptautinėse finansų institucijose būtų geriau koordinuojama ES ir (arba) euro zonos valstybių veikla ir, kiek įmanoma, užtikrinamas geresnis atstovavimas, taip pat pabrėžia, kad SESV 138 straipsnio 2 dalis yra teisinis pagrindas priimant priemones, kuriomis siekiama užtikrinti vieningą atstovavimą ES ir (arba) euro zonai tarptautinėse finansų institucijose ir konferencijose;

40. ragina nustatyti oficialų ir reguliarią dialogą klausimais, susijusiais su atstovavimu Sąjungai išorės lygmeniu, šis dialogas turėtų būti organizuojamas Europos Parlamente;

⁽¹⁾ Priimti tekstai, P8_TA(2017)0050.

2017 m. vasario 16 d., ketvirtadienis

41. primena, kad Komisija, valstybės narės, Parlamentas ir Taryba, kiekvienas jų laikydamasis savo kompetencijos ribų, privalo padėti užtikrinti daug geresnį Europos Sąjungos teisės aktų ir Pagrindinių teisų chartijos taikymą ir įgyvendinimą;

Audito Rūmai

42. pripažįsta svarbų Europos Audito Rūmų vaidmenį užtikrinant geresnį ir sumanesnį Europos lėšų panaudojimą; primena, kad Audito Rūmai ne tik vykdo svarbią pareigą teikti informaciją apie sąskaitų patikimumą ir pagal jas atliktų operacijų teisėtumą ir tvarkingumą, jie taip pat turi puikias galimybes teikti Parlamentui informaciją, kurios reikia siekiant vykdyti jo užduotis ir demokratinės ES biudžeto priežiūros įgaliojimus, taip pat siūlyti informaciją apie Sąjungos finansuojama veikla ir politikos priemonėmis pasiektus rezultatus, kad būtų galima pagerinti jų ekonomiškumą, efektyvumą ir veiksmingumą; todėl rekomenduoja stiprinti Audito Rūmus; tikisi, kad Audito Rūmai ir toliau sieks nepriklausomumo, sąžiningumo, nešališkumo bei profesionalumo ir kurs stiprius darbinius ryšius su suinteresuotaisiais subjektais;

43. mano, kad dėl to, jog Taryba nuolat vengia bendradarbiauti, Parlamentui neįmanoma priimti informacija pagrįsto sprendimo dėl biudžeto įvykdymo patvirtinimo ir dėl to daroma nuolatinė neigiama įtaka piliečių suvokimui apie ES institucijų patikimumą ir ES lėšų naudojimo skaidrumą; mano, kad nepakankamas bendradarbiavimas taip pat daro neigiamą poveikį institucijų veiklai ir diskredituojama sutartyse nustatyta politinės biudžeto valdymo priežiūros procedūra;

44. pabrėžia, kad Audito Rūmų sudėtis ir skyrimo procedūra numatytos SESV 285 ir 286 straipsniuose; mano, kad siekiant užtikrinti demokratinį teisėtumą, skaidrumą ir visišką Audito Rūmų narių nepriklausomumą Parlamentui ir Tarybai turėtų būti suteiktos vienodos teisės juos skiriant; ragina Tarybą gerbti Parlamento po kandidatų į Audito Rūmų narius klausymų priimtus sprendimus;

Regionų komitetas ir Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetas

45. ragina Europos Parlamentą, Tarybą ir Komisiją patobulinti RK ir EESRK bendradarbiavimo būdus, be kita ko, parengiamuoju teisėkūros etapu, kai atliekamas poveikio vertinimas, siekiant užtikrinti, kad būtų galima atsižvelgti į jų nuomones ir vertinimus teisėkūros proceso metu;

Agentūros

46. pabrėžia, kad bet kokio įgyvendinimo įgaliojimų suteikimo Sąjungos agentūroms atveju reikia, kad Sąjungos teisės aktų leidėjas vykdytų pakankamo masto Sąjungos agentūrų sprendimų ir veiksmų kontrolę; primena, kad veiksminga priežiūra apima, be kita ko, Sąjungos agentūros vadovaujančiųjų darbuotojų skyrimą ir atleidimą, dalyvavimą Sąjungos agentūros priežiūros valdyboje, veto teises tam tikrų Sąjungos agentūros sprendimų atžvilgiu, informacijos teikimo įpareigojimus ir skaidrumo taisykles bei biudžetines teises, susijusias su Sąjungos agentūros biudžetu;

47. svarsto galimybę priimti Pagrindų reglamentą dėl Sąjungos agentūrų, kurios gali naudotis įgyvendinimo įgaliojimais, apimančių reikalaujamos Sąjungos teisės aktų leidėjo vykdomos kontrolės mechanizmą ir apimančių, be kita ko, Europos Parlamento teisę skirti ir atleisti Sąjungos agentūros vadovaujančiuosius darbuotojus, dalyvauti Sąjungos agentūros priežiūros valdyboje, Europos Parlamento veto teises tam tikrų Sąjungos agentūros sprendimų atžvilgiu, informacijos teikimo įpareigojimus ir skaidrumo taisykles bei Europos Parlamento biudžetines teises, susijusias su Sąjungos agentūros biudžetu;

Atitiktis subsidiarumo ir proporcingumo principams

48. pabrėžia, kad subsidiarumo principas, kaip nustatyta ES sutarties 5 straipsnyje, yra svarbus, nes jis privalomas visoms Sąjungos institucijoms ir įstaigoms, ir kad yra svarbios Protokole Nr. 2 dėl subsidiarumo ir proporcingumo principų taikymo nurodytos priemonės; atsižvelgdamas į tai primena atitinkamus vaidmenis, pavestus nacionaliniams parlamentams ir regionų komitetui; siūlo taikyti lankstumą dėl minėtame protokole įtvirtintų teisės aktų projektų perkėlimo į nacionalinę teisę datos ir ragina Komisiją pagerinti savo atsakymų į pagrįstas nuomones kokybę;

2017 m. vasario 16 d., ketvirtadienis

49. primena nacionaliniams parlamentams jų labai svarbų vaidmenį vykdamas subsidiarumo principo taikymo stebėseną; pabrėžia, kad oficialios nacionalinių parlamentų galimybės užtikrinti subsidiarumo ir proporcingumo principų taikymą teikia plačių galimybių šioje srityje, tačiau reikia stiprinti nacionalinių parlamentų bendradarbiavimą siekiant, be kita ko, sudaryti galimybes jiems glaudžiai tarpusavyje bendradarbiaujant pasiekti reikalingą kvorumą pagal Protokolo Nr. 2 dėl subsidiarumo ir proporcingumo principų taikymo 7 straipsnio 3 dalį tais atvejais, kai įtariamas minėtų principų pažeidimas;

50. pabrėžia, jog SESV 9 straipsnis svarbus siekiant užtikrinti, kad būtų atsižvelgta į ES teisinių ir politikos priemonių socialines pasekmes;

Ekonominės ir pinigų sąjungos plėtra ir stiprinimas

51. primena, kad bet koks tolesnis EPS vystymas turėtų būti grindžiamas galiojančiais teisės aktais ir jų įgyvendinimu, taip pat jis turi būti susietas su socialinio matmens stiprinimu;

52. ragina vykdyti tolesnes institucines reformas, kad būtų galima padidinti EPS veiksmingumą ir demokratiškumą bei suteikiant EPS daugiau pajėgumų, integruotų į institucinę Sąjungos sistemą, kuriose Komisija veiktų kaip vykdomosios valdžios organas, o Parlamentas ir Taryba – kaip teisės aktų leidėjai;

Naujas ekonomikos politikos teisės aktas

53. primena savo 2013 m. gruodžio 12 d. rezoliuciją dėl daugiapakopio valdymo Europos Sąjungoje konstitucinių problemų⁽¹⁾, kurioje pateikta idėja dėl konvergencijos kodekso, priimto taikant įprastą teisėkūros procedūrą, siekiant sukurti veiksmingesnę ekonomikos politikos koordinavimo sistemą (nustatant tam tikrą skaičių konvergencijos kriterijų, dėl kurių reikia nuspręsti), kuri būtų atvira visoms valstybėms narėms ir kuri būtų remiama taikant paskatomis grindžiamą mechanizmą;

54. mano, kad reikėtų nustatyti ribotą esminių sričių, kuriose reikia imtis struktūrinių reformų, kuriomis siekiama didinti konkurencingumą, ekonomikos augimo galimybes, tikrą ekonomikos konvergenciją ir socialinę sanglaudą per penkerius metus, taip siekiant sustiprinti Europos socialinės rinkos ekonomiką (kaip pabrėžta ES sutarties 3 straipsnio 3 dalyje), skaičių;

55. pabrėžia, kad svarbu aiškiai atskirti ES institucijų ir valstybių narių kompetencijos sritis, padidinant valstybių narių atsakomybę už programų įgyvendinimą ir nacionalinių parlamentų vaidmenį įgyvendinant programas;

56. ragina geriau naudotis esamais instrumentais pagal SESV 136 straipsnį, siekiant sudaryti palankesnes sąlygas naujų priemonių euro zonoje priėmimui ir įgyvendinimui;

Supaprastintas, labiau švelnus ir demokratiškesnis Europos semestro procesas

57. pabrėžia, kad būtina rengti mažiau, bet tikslingesnių konkrečioms šalims skirtų rekomendacijų, grindžiamų politikos sistema, nustatyta konvergencijos kodekse ir Metinėje augimo apžvalgoje, taip pat konkrečiais kiekvienos valstybės narės teikiamais pasiūlymais, vadovaujantis atitinkamais esminiais reformų tikslais, pradedant įvairiomis struktūrinėmis reformomis, įtvirtinančiomis konkurencingumą, tikrą ekonomikos konvergenciją ir socialinę sanglaudą;

58. pabrėžia demografinių tendencijų svarbą Europos semestru ir ragina skirti šiam rodikliui didesnę reikšmę;

59. primena, kad jau esama ekonominio dialogo mechanizmų, pavyzdžiui, kuriamas „ekonominis dialogas“ pagal šešių dokumentų rinkinio ir dviejų dokumentų rinkinio teisės aktų sistemą; mano, kad tai – veiksminga priemonė, sudaranti galimybes Parlamentui suteikti svaresnį vaidmenį Europos semestro procese, siekiant glaudesnio Parlamento, Tarybos ir Komisijos bei Euro grupės dialogo, ir siūlo tarpinstituciniu susitarimu (TIS) oficialiai įtvirtinti Parlamento atliekamą kontrolės vaidmenį Europos semestre, kaip jau keletą kartų ragino Parlamentas; taip pat palankiai vertina ir skatina nacionalinių parlamentų dalyvavimą nacionaliniu lygmeniu ir bendradarbiavimą tarp nacionalinių parlamentų ir Europos Parlamento įgyvendinant Europos semestrą bei vykdamas ekonomikos valdymą apskritai, pvz., rengiant Europos parlamentų

⁽¹⁾ OL C 468, 2016 12 15, p. 176.

2017 m. vasario 16 d., ketvirtadienis

savaitę ir 13-ojo straipsnio konferenciją; be to, mano, kad galima būtų **sustiprinti** socialinių partnerių dalyvavimą Europos semestre;

60. ragina į ES teisės sistemą integruoti atitinkamas fiskalinio susitarimo nuostatas, remiantis išsamiau jo įgyvendinimo įvertinimu ir tokiu mastu, kokiu jis dar nėra integruotas pagal galiojančius antrinės teisės aktus;

ES biudžeto vaidmuo ekonominėje ir pinigų sąjungoje (EPS)

61. pabrėžia, kad priimant DFP reglamentą galima pereiti nuo vieningo balsavimo taisyklės prie kvalifikuotos balsų daugumos taisyklės, priimant kitą DFP reglamentą naudojantis ES sutarties 312 straipsnio 2 dalies nuostatomis; pabrėžia, kad svarbu Parlamento kadencijos trukmę susieti su Komisijos įgaliojimais ir DFP trukme, kurią pagal SESV 312 straipsnio 1 dalies nuostatas galima sumažinti iki penkerių metų; reikalauja, kad būsimos DFP būtų suderintos su kita Parlamento kadencija; ragina Tarybą patvirtinti šį demokratinį reikalavimą;

62. teigiamai vertina Aukšto lygio darbo grupės nuosavų išteklių klausimais ataskaitą; norėtų grąžinti Sutarčių raidę ir dvasią ir galiojančią įnašais pagal bendrąsias nacionalines pajamas (BNP) pagrįstą sistemą pakeisti sistema, kuri būtų grindžiama realiais ES nuosavais ištekliais, ir, ilgainiui, euro zonos biudžetu, dėl kurio esama daug įvairių idėjų;

63. atkreipia dėmesį, kad, remiantis 2013 m. gruodžio 2 d. Tarybos reglamento (ES, Euratomas) Nr. 1311/2013, kuriuo nustatoma 2014–2020 m. daugiametė finansinė programa, 24 straipsniu, visos Sąjungos ir Euratomas išlaidos ir pajamos įtraukiamos į bendrąjį Sąjungos biudžetą pagal Finansinio reglamento 7 straipsnį;

Didesni ES investiciniai pajėgumai

64. ragina optimaliau naudoti turimų struktūrinių fondų lėšas siekiant didinti ES konkurencingumą ir sanglaudą, taip pat padidinti ES investicinius pajėgumus išnaudojant inovatyvius metodus, pvz., Europos strateginių investicijų fondą (ESIF), ir sukuriant specialias priemones, pagal kurias būtų finansuojami infrastruktūros projektai, atitinkantys Sąjungos interesus, ir jiems teikiamos garantijos;

65. ragina visapusiškai įgyvendinti dabartinę šešių ir dviejų dokumentų rinkinių sistemą ir Europos semestrą, ir pakartoja, kad reikia šalinti makroekonominį disbalansą bei užtikrinti ilgalaikę deficito ir vis dar itin didelės skolos kontrolę, taikant augimui palankų fiskalinį konsolidavimą ir geriau leidžiant lėšas, prioritetą teikiant produktyvioms investicijoms, teikiant paskatas sąžiningoms ir tvarioms struktūrinėms reformoms ir atsižvelgiant į verslo ciklo sąlygas;

Fiskalinio pajėgumo euro zonoje užtikrinimas dalimi ES biudžeto

66. primena, kad euro yra Sąjungos valiuta ir kad ES biudžetas skirtas Sąjungos tikslams, išdėstytiems ES sutarties 3 straipsnyje, pasiekti ir bendrai politikai finansuoti, padėti silpniems regionams taikant solidarumo principą, vidaus rinkai sukurti, Europos masto sinergijoms skatinti, reaguoti į esančias ir kylančias problemas, dėl kurių reikia visos ES masto požiūrio, o tuo pačiu padedama mažiau išsivysčiusioms valstybėms narėms pasivyti labiau išsivysčiusias ir tapti pajėgiomis prisijungti prie euro zonos;

67. atkreipia dėmesį į skirtingus pasiūlymus dėl biudžeto pajėgumų sukūrimo euro zonoje; pabrėžia, kad šiais pasiūlymais tokiems pajėgumams priskiriamos skirtingos funkcijos ir juose gali būti pateikiami skirtingi planai; primena, jog Parlamentas reikalavo, kad tokie pajėgumai būtų sukurti ES sistemoje;

68. pabrėžia, kad tai, ar tokie pajėgumai gali būti sukurti pagal dabartinę Sutarčių sistemą, priklausys nuo naujųjų biudžeto pajėgumų modelio, funkcijos ir dydžio, tačiau yra galimybė pagal Sutarties padidinti nuosavų išteklių viršutinės ribas, sukurti naujas nuosavų išteklių kategorijas (net jei tokie nuosavi ištekliai būtų gaunami tik iš kai kurių valstybių narių) ir skirti tam tikras įplaukas konkrečioms išlaidų punktams finansuoti; be to, pabrėžia, kad ES biudžete jau teikiamos garantijos tam tikroms skolinimo operacijoms ir kad taikomos kelios lankstumo priemonės, kurioms lėšos gali būti mobilizuojamos viršijant DFP viršutinės išlaidų ribas;

69. pakartoja, jog yra už tai, kad Europos stabilumo mechanizmas (ESM) būtų integruotas į Sąjungos teisės sistemą, su sąlyga, kad būtų užtikrinta derama demokratinė atskaitomybė;

2017 m. vasario 16 d., ketvirtadienis

70. mano, kad Europos fiskalinių pajėgumų užtikrinimas ir Europos valiutos fondas gali būti veiksmai siekiant sukurti Europos išdą, kuris būtų atskaitingas Europos Parlamentui;

71. ragina tinkamai atsižvelgti į pagrindines Komisijos įsteigtos ekspertų grupės išvadas siekiant įsteigti Skolos grąžinimo fondą;

Bendroji rinka ir finansinė integracija

72. mano, kad bendroji rinka yra kertinis ES akmuo ir yra būtina klestėjimui, ekonomikos augimui ir užimtumui Sąjungoje; pažymi, kad bendroji rinka, teikianti apčiuopiamą naudą ir įmonėms, ir vartotojams, turi augimo galimybių, kurios dar nėra visiškai išnaudotos, visų pirma turint mintyje bendrąją skaitmeninę rinką, finansines paslaugas, energiją, bankų sąjungą ir kapitalo rinkų sąjungą; todėl ragina griežčiau kontroliuoti, ar šiose srityse tinkamai taikomas ir įgyvendinamas dabartinis *acquis*;

73. ragina greičiau, tačiau palaipsniui baigti kurti bankų sąjungą, kuri būtų pagrįsta Bendru priežiūros mechanizmu (BPM), bendru pertvarkymo mechanizmu (BPeM) ir Europos indėlių garantijų sistema (EIGS) ir kuriai būtų taikoma tinkama ir fiskaliniu požiūriu neutrali stabilumo stiprinimo priemonė; palankiai vertina susitarimą dėl tarpinės finansinės priemonės, kol pradės veikti Bendras pertvarkymo fondas, ir ragina sukurti Europos bankroto procedūrą;

74. primena, kad Europos priežiūros institucijos turėtų imtis veiksmų siekiant pagerinti vidaus rinkos veikimą, visų pirma užtikrindamos kokybišką, veiksmingą ir pastovaus lygmens reguliavimą ir priežiūrą, atsižvelgdamos į skirtingus visų valstybių interesus ir skirtingą finansų rinkų dalyvių pobūdį; mano, kad visos valstybės narės turėtų kelti klausimus, kurie daro poveikį visoms valstybės narėms, dėl jų diskutuoti ir priimti sprendimus ir kad siekiant sustiprinti vienodas veiklos sąlygas bendrojoje rinkoje būtinos vienos vidaus tvarkos taisyklės, taikomos visiems finansų rinkos dalyviams Europos Sąjungoje, kad būtų išvengta bendros finansinių paslaugų rinkos susiskaidymo ir nesąžiningos konkurencijos dėl to, kad nėra vienodų veiklos sąlygų;

75. ragina sukurti tikrą kapitalo rinkų sąjungą;

76. pritaria tam, kad būtų sukurta konkurencingumo institucijų, kurioms pavesta suburti nacionalines įstaigas, atsakingas už pažangos konkurencingumo srityje stebėjamą kiekvienoje valstybėje narėje, sistema, ir siūlo tokios sistemos pažangos stebėjamą pavesti Komisijai;

77. mano, kad būtina gerinti automatinę keitimąsi informacija tarp nacionalinių mokesčių institucijų, siekiant išvengti mokestinio sukčiavimo ir mokesčių slėpimo, mokesčių planavimo, mokesčių bazės erozijos ir pelno perkėlimo, taip pat siekiant skatinti koordinuoti veiksmus kovojant su mokesčių rojais; ragina priimti direktyvą dėl bendros konsoliduotosios pelno mokesčio bazės, pagal kurią būtų nustatyta minimali riba ir bendri palaipsnės konvergencijos tikslai; mano, kad būtina pradėti visapusišką dabartinių PVM srities teisės aktų peržiūrą, be kita ko, sprendžiant klausimą dėl kilmės šalies principo taikymo;

Demokratiškesnė institucinė EPS sistema

78. primena, kad reikia užtikrinti deramą demokratinį teisėtumą ir atskaitomybę sprendimų priėmimo lygmeniu, kai dalyvauja nacionalines vyriausybes kontroliuojantys nacionaliniai parlamentai, didesnę kontrolės vaidmenį ES lygmeniu patikint Europos Parlamentui, įskaitant ir pagrindinį vaidmenį, kartu su Taryba, priimant konvergencijos kodeksą pagal įprastą teisėkūros procedūrą;

79. pritaria tam, kad būtų bendrai remiamasi ES sutarties 48 straipsnio 7 dalyje įtvirtinta nuostata dėl pereigos; primena, kad Komisija, savo tvirtos ir tikros EPS projekte ⁽¹⁾, siūlė sukurti konvergencijos ir konkurencingumo priemonę, remiantis SESV 136 straipsniu arba SESV 352 straipsniu, jei reikia, naudojantis tvirtesniu bendradarbiavimu; pabrėžia, kad tvirtesnio bendradarbiavimo atveju taikant SESV 333 straipsnio 2 dalį, pagal kurią numatytas įprastos teisėkūros procedūros naudojimas, būtų padidintas ES valdymo demokratinis teisėtumas ir veiksmingumas ir su tuo susijęs Parlamento vaidmuo;

⁽¹⁾ COM(2012)0777, 2012 m. lapkričio 28 d.

2017 m. vasario 16 d., ketvirtadienis

80. pakartoja, kad dėl parlamentų bendradarbiavimo neturėtų būti sukurtas naujas parlamentų organas ar nauja institucija, nes euro yra ES valiuta, o Europos Parlamentas yra ES parlamentas; primena, kad EPS sukūrė Sąjungą, kurios piliečiams Sąjungos lygmeniu tiesiogiai atstovauja Parlamentas, kuris turi rasti būdų užtikrinti parlamento demokratine atskaitomybę už sprendimus, priimtus dėl euro zonos, ir šiuos būdus įgyvendinti;

81. ragina Komisijai suteikti įgaliojimus įgyvendinti bet kokius būsimus ar dabartinius EPS srityje priimtus teisės aktus ir užtikrinti jų vykdymą;

82. mano, kad būtina šalinti dabartinės EPS institucinės struktūros trūkumus, ypač jos demokratijos stoką, kartu atsižvelgiant į tai, kad Teisingumo Teismas gali nepamatyti tam tikrų Sutarties dalių, o kitos dalys būtų neištraukiamos į tokią kontrolę; mano, kad siekiant išsamiai įgyvendinant SESV 121 straipsnio 3 ir 4 dalis, susijusias su glaudesniu ekonominės politikos koordinavimu, reikalinga griežtesnė parlamentinė kontrolė;

83. mano, kad visos valstybės narės turėtų galėti pasirinkti diferencijuotą integraciją;

84. primena, kad pirmenybė turėtų būti teikiama įprastai teisėkūros procedūrai ir biudžeto procedūroms ES lygmeniu, prireikus, pasinaudojant nukrypti leidžiančiomis nuostatomis ir tam skiriant specialias biudžeto eilutes; primena, kad visos kitos nuostatos, pvz., dėl euro zonos ar tvirtesnio bendradarbiavimo, turėtų būti taikomos tik tuomet, kai minėtų procedūrų negalima taikyti dėl politinių priežasčių ar jos yra neteisėtos;

Vidaus rinkos, kuri itin skatina ekonomikos augimą, sukūrimas

85. yra įsitikinęs, kad glaudesnė EPS turėtų būti suderinta su vidaus rinkos sukūrimu, pašalinant visas likusias vidaus kliūtis, ypač kalbant apie energetikos sąjungą, bendrą skaitmeninę rinką ir paslaugų rinką;

86. ragina visapusiškai vykdyti dabartinius energijos vidaus rinkos teisės aktus pagal SESV 194 straipsnį, siekiant sukurti energetikos sąjungą;

87. pritaria tam, kad būtų stiprinamos Europos Sąjungos energetikos reguliavimo institucijų bendradarbiavimo agentūros pareigos ir kompetencija siekiant, kad galiausiai pagal Euratomo sutarties 204 straipsnį būtų įsteigta Europos energetikos agentūra, taip pat pasiekta energijos rinkų integracija, įsteigtas Europos strateginis rezervas ir bendras derybų centras, kurio veikloje dalyvautų tiekėjai, siekiant užbaigti kurti institucinę energetikos sąjungos struktūrą;

88. ragina, glaudžiai bendradarbiaujant su Europos investicijų banku (EIB), naudotis projektų obligacijomis infrastruktūros ir energetikos projektams finansuoti;

89. ragina Komisiją taikyti SESV 116 straipsnį, pagal kurį numatytas būtinas teisinis pagrindas Parlamentui ir Tarybai imtis veiksmų pagal įprastą teisėkūros procedūrą, siekiant panaikinti praktiką, lemiančią konkurencijos iškreipimą vidaus rinkoje dėl žalingos mokesčių politikos;

Socialinis aspektas

90. pabrėžia, kad reikėtų užtikrinti darbuotojų teises, visų pirma jiems naudojantis savo teise į judumą, ir darbuotojų socialines teises, visapusiškai pasinaudojant atitinkamomis teisinėmis priemonėmis, numatytomis pagal IV, IX ir X antraštinės dalis ir pagal ES pagrindinių teisių chartiją, siekiant užtikrinti stabilų socialinį Sąjungos pagrindą; atsižvelgdamas į tai visų pirma pabrėžia teises, kylančias iš Direktyvos 2004/38/EB dėl Sąjungos piliečių ir jų šeimoms narių teisės laisvai judėti ir gyventi valstybių narių teritorijoje bei iš Reglamento (ES) Nr. 492/2011 dėl laisvo darbuotojų judėjimo Sąjungoje;

91. pabrėžia, kad svarbu sukurti socialinę Europą, kad darbuotojai ir toliau remtų Europos integracijos projektą;

2017 m. vasario 16 d., ketvirtadienis

92. pabrėžia, kad svarbu populiarinti kiekvienos valstybės narės nustatomo minimalaus darbo užmokesčio idėją, pažymi, kad minimalių nedarbo išmokų programos galimybės įvertinti reikėtų, kad galėtų bendros ES darbo rinkos taisyklės ir sąlygos, ir mano, jog, vadovaujantis dabartinėmis Sutarties nuostatomis, būtų galima priimti pasiūlymą dėl teisės akto, skirto sumažinti vis dar egzistuojančias kliūtis darbuotojams;

93. atkreipia dėmesį į Sąjungos teikiamas priemones ir poreikį įtraukti į darbo rinką jaunus darbuotojus bei toliau skatinti jaunų darbuotojų mainus, vadovaujantis SESV 47 straipsniu;

94. ragina Komisiją į valstybių narių makroekonominių rodiklių vertinimą įtraukti užimtumo kriterijų ir rekomenduoti bei remti struktūrines reformas taip pat siekiant užtikrinti geresnį regioninių ir socialinių fondų lėšų panaudojimą;

95. ragina Komisiją, vadovaujantis 2016 m. balandžio 13 d. Tarpinstituciniu susitarimu dėl geresnės teisėkūros, prieš siūlant naujas iniciatyvas (pvz., teikiant pasiūlymus dėl teisėkūros procedūra priimamų aktų, ne teisėkūros iniciatyvas ir įgyvendinimo bei deleguotųjų aktų) tinkamai įvertinti ES veiksmų poreikį ir galimą alternatyvių politikos galimybių ekonominį, socialinį ir aplinkosauginį poveikį;

96. ragina parengti naują socialinį paktą (kuris galėtų būti sudarytas socialinio protokolo forma), kuriuo būtų siekiama išsaugoti Europos socialinę rinkos ekonomiką ir mažinti nelygybę, užtikrinant, kad būtų paisoma piliečių pagrindinių teisių, įskaitant, be kita ko, kolektyvinių derybų teisės ir teisės laisvai judėti paisymą; pabrėžia, kad toks paktas galėtų pagerinti valstybių narių socialinės politikos koordinavimą;

97. ragina Komisiją atnaujinti ES socialinį dialogą naudojantis įpareigojančiais socialinių partnerių susitarimais, vadovaujantis SESV 151–161 straipsniais;

Išorės veiksmai

Bendros užsienio ir saugumo politikos (BUSP) veiksmingumo, suderinamumo ir atskaitomybės didinimas

98. mano, kad Europos Sąjungos išsamus požiūris į išorės konfliktus ir krizes turėtų būti sutvirtintas artimiau susiejant įvairius visuose konfliktų ciklo etapuose dalyvaujančius veikėjus ir taikomas priemones;

99. primygtinai prašo naudoti ES sutarties 22 straipsnio nuostatas siekiant sukurti bendrą strateginę sistemą ir priimti sprendimus dėl strateginių interesų ir tikslų, kurie gali būti susiję ne tik su BUSP, bet ir su kitomis išorės veiksmų sritimis, ir kurie turi būti suderinti su kitų sričių politika, pavyzdžiui, prekybos, žemės ūkio ir paramos vystymuisi; primena, kad šia strategija pagrįsti sprendimai gali būti priimami taikant kvalifikuotą balsų daugumą; pabrėžia, kad tokių sprendimų demokratinį teisėtumą būtų galima padidinti, jei Taryba ir Parlamentas priimtų bendrus strateginius dokumentus remdamiesi Komisijos pirmininko pavaduotojos ir Sąjungos vyriausiosios įgaliotinės užsienio reikalams ir saugumo politikai pasiūlymu;

100. ragina stiprinti Parlamento vykdomą ES išorės veiksmų priežiūrą, taip pat tęsiant nuolatinės konsultacijas su Komisijos pirmininko pavaduotoja ir Sąjungos vyriausiąją įgaliotine, Europos išorės veiksmų tarnyba (EIVT) ir Komisija, taip pat ragina baigti derybas dėl 2002 m. tarpinstitucinio susitarimo dėl galimybės susipažinti su išlaptinta Tarybos informacija BUSP srityje pakeitimo;

101. mano, kad būtina į EIVT integruoti ES specialiuosius įgaliotinius, taip pat iš BUSP eilutės pervedant jų lėšas į EIVT eilutę, nes tai padidins ES veiksmų nuoseklumą;

102. ragina naudotis ES sutarties 31 straipsnio 2 dalimi, kurioje leidžiama Tarybai tam tikrus sprendimus BUSP srityje priimti kvalifikuota balsų dauguma, ir ES sutarties 31 straipsnio 3 dalies nuostata dėl pereigos palaiptamui pereiti prie kvalifikuota balsų dauguma priimamų sprendimų BUSP srityje, jeigu tie sprendimai nesusiję su kariniu ar gynybos poveikiu; primena, kad ES sutarties 20 straipsnio 2 dalimi, kurioje nustatytos tvirtesnio bendradarbiavimo nuostatos, suteikiama valstybėms narėms papildomų galimybių siekti pažangos BUSP srityje, todėl šia nuostata reikėtų naudotis;

2017 m. vasario 16 d., ketvirtadienis

103. mano, kad būtina padidinti išorės veiksmų finansinių taisyklių lankstumą siekiant išvengti atidėliojimų norint ES lėšas panaudoti operatyviais tikslais, taip padidinat ES gebėjimus greitai ir veiksmingai reaguoti į krizes; mano, kad šiuo atveju būtina nustatyti skubią humanitarinės pagalbos teikimo procedūrą siekiant užtikrinti, kad pagalbos lėšos būtų sumokamos veiksmingiausiu ir efektyviausiu būdu;

104. primygtinai ragina Tarybą, EIVT ir Komisiją vykdyti atitinkamus įsipareigojimus ir nedelsiant visais tarptautinių susitarimų derybų ir sudarymo etapais visapusiškai informuoti Parlamentą, kaip nustatyta SESV 218 straipsnio 10 dalyje ir išsamiai nurodyta su Komisija ir Taryba sudarytuose tarpinstituciniuose susitarimuose;

105. atkreipia dėmesį į tai, jog Europos Sąjungos Teisingumo Teismas patvirtino, kad pagal SESV 2018 straipsnio 10 dalį Parlamentas turi teisę būti nedelsiant ir išsamiai informuojamas visais derybų dėl tarptautinių susitarimų ir jų sudarymo procedūros etapais, įskaitant ir atvejus, kai tai susiję su BUSP, kad turėtų galimybę naudotis savo įgaliojimais viską žinodamas apie visus Europos Sąjungos išorės veiksmus; todėl tikisi, kad per numatytas tarpinstitucines derybas dėl patobulintos praktinės bendradarbiavimo ir dalijimosi informacija tvarkos atsižvelgiant į sudarytus tarptautinius susitarimus ir SESV 290 ir 291 straipsnių (atitinkamai dėl deleguotųjų ir įgyvendinimo aktų) taikymo kriterijus, bus tinkamai atsižvelgta į Teisingumo Teismo praktiką;

Siekiant bendros gynybos politikos

106. ragina imtis progresyvių veiksmų siekiant bendros gynybos politikos (ES sutarties 42 straipsnio 2 dalis) ir, galbūt, bendros gynybos, o tai galima pasiekti priimant vieningą sprendimą Europos Vadovų Taryboje, taip pat kartu stiprinti civilius gyventojus ir pilietinę visuomenę taikant konfliktų prevencijos ir sprendimo strategijas, grindžiamas smurto nenaudojimu, o būtent didinant finansinius, administracinius ir žmogiškuosius išteklius siekiant spręsti tarpininkavimo, dialogo, susitaikymo ir pilietinės visuomenės organizacijų vykdomo skubaus reagavimo į krizes klausimus;

107. ragina, siekiant žengti pirmą žingsnį šia kryptimi, įgyvendinti ES sutarties 46 straipsnio nuostatas dėl nuolatinio struktūrizuoto bendradarbiavimo sukūrimo, Tarybai sprendžiant kvalifikuota balsų dauguma, nes ši priemonė leistų didesnių ambicijų turinčioms valstybėms narėms koordinuoti glaudžiau bendradarbiauti ES gynybos srityje ir suteiktų įgaliojimų joms pasitelkti ES institucijas, priemones ir biudžetą;

108. rekomenduoja įsteigti nuolatinę Gynybos ministrų tarybą, kuriai pirmininkautų vyriausiasis įgaliotinis ir Komisijos pirmininko pavaduotojas, siekiant koordinuoti valstybių narių gynybos politiką, visų pirma susijusią su kibernetiniu saugumu bei kova su terorizmu, ir bendrai plėtoti ES gynybos strategiją ir prioritetus;

109. primygtinai prašo sukurti ES baltąją knygą dėl saugumo ir gynybos, remiantis ES visuotine užsienio ir saugumo politikos strategija, kurią pristatė Sąjungos vyriausioji įgaliotinė ir Komisijos pirmininko pavaduotoja, taip pat remiantis Bratislavos darbotvarke, nes toks dokumentas išsamiau apibrėžtų ES strateginius tikslus saugumo ir gynybos srityje ir nustatytų turimus ir reikiamus pajėgumus; ragina Komisiją grįsti savo vykdomą Europos gynybos veiksmų rengimo darbą būsimos ES baltosios knygos dėl saugumo ir gynybos, kurioje taip pat turėtų būti sprendžiamas klausimas, kaip ir kokiomis aplinkybėmis karinės jėgos panaudojimas yra tinkamas ir teisėtas, rezultatais;

110. pabrėžia, kad reikia nustatyti bendrą Europos pajėgumų ir ginkluotės politiką (ES sutarties 42 straipsnio 3 dalis), kuri apimtų bendrą karinių pajėgumų planavimą, vystymą ir įsigijimą ir kuri taip pat apimtų pasiūlymus reaguoti į kibernetines, mišraus pobūdžio ir asimetriškas grėsmes; ragina Komisiją dirbti rengiant plataus užmojo Europos gynybos veiksmų planą, kaip paskelbta 2016 m. darbo programoje;

111. pabrėžia didelį Europos gynybos agentūros (EGA) potencialą padedant kurti bendrąją gynybos rinką, kuri būtų konkurencinga, veiksminga, grindžiama intensyviais moksliniais tyrimais, technologine plėtra ir inovacijomis ir sutelkta kurti specializuotas darbo vietas, taip pat šiuo tikslu pasisako už tai, kad būtų ieškoma galimybių kurti viešojo ir privačiojo sektorių partnerystes; pakartoja, kad reikia skubiai stiprinti Europos gynybos agentūrą (EGA), suteikiant jai reikalingų išteklių ir politinę paramą, taip leidžiant jai vadovauti ir koordinuoti pajėgų rengimą, mokslinius tyrimus ir aprūpinimą; pakartoja savo nuomonę, kad tai būtų galima padaryti geriausiai finansuojant Agentūros personalo ir valdymo išlaidas iš Sąjungos biudžeto;

2017 m. vasario 16 d., ketvirtadienis

112. primena, kad yra ES sutarties 44 straipsnis, kuriame numatytos papildomo lankstumo sąlygos ir nustatyta galimybė krizių valdymo užduotis patikėti valstybių narių grupei, kuri tokias užduotis vykdytų ES vardu, politiniu atžvilgiu kontroliuojant ir strateginiu požiūriu vadovaujant Politiniam ir saugumo komitetui ir EIVT;

113. siūlo pasinaudoti ES sutarties 41 straipsnio 3 dalimi siekiant sukurti iš valstybių narių įnašų sudarytą fondą, kurio lėšomis būtų finansuojama parengiamoji veikla, susijusi su bendra saugumo ir gynybos politika (BSGP), kuri nėra finansuojama iš Sąjungos biudžeto;

114. pabrėžia, kad svarbu išplėsti bendro finansavimo karinės BSGP ribas, taip pat pasitelkiant mechanizmą ATHENA, nes tokiu būdu valstybės narės nebūtų finansiškai atgrasomos nuo galimybių prisidėti prie karinių BSGP misijų ir operacijų, taigi, padidėtų ES gebėjimas reaguoti į krizes;

115. ragina įsteigti nuolatinį civilinį ir karinį štabą su Karinių operacijų planavimo ir vykdymo centru (angl. *Military Planning and conduct capability*, MPCC) ir Civilinių operacijų planavimo ir vykdymo centru (angl. *Civilian Planning and Conduct Capability*, CPCC); ragina įvairias Europos karines struktūras (tarp jų taip pat įvairias kovines grupes, Europos pajėgas, Prancūzijos ir Jungtinės Karalystės gynybos bendradarbiavimo sistemą, taip pat Beniliukso oro gynybos bendradarbiavimo sistemą) įtraukti į ES institucijų sistemą ir dažniau naudoti ES kovines grupes, be kita ko, didinant bendrą finansavimą ir būsimuose krizių valdymo planuose numatant standartinę galimybę jas dislokuoti pirmas;

116. pažymi, kad šis nuolatinis štabas galėtų dalyvauti nuolatiniame nenumatytų atvejų planavime ir atlikti pagrindinį vaidmenį koordinuojant būsimus ES sutarties 42 straipsnio 7 dalies naudojimo atvejus; mano, kad tarpusavio gynybos sąlyga, kaip nustatyta minėtame straipsnyje ir kuria pasiremė Prancūzija per 2015 m. lapkričio 17 d. vykusį Užsienio reikalų tarybos susitikimą, galėtų būti katalizatorius toliau plėtojant ES saugumo ir gynybos politiką, dėl kurios bus nustatomi didesni įsipareigojimai visoms valstybėms narėms;

117. mano, kad būtina plėsti ES ir NATO bendradarbiavimą visais lygmenimis tokiose srityse, kaip pajėgumų dislokavimas ir nenumatytų atvejų planavimas esant mišrioms grėsmėms, taip pat mano, kad būtina dėti daugiau pastangų siekiant panaikinant likusias politines kliūtis; ragina sukurti išsamią ES ir NATO politinę ir karinę partnerystę;

118. ragina imtis ryžtingų veiksmų siekiant užtikrinti politikos suderinamumą vystymosi labai pagal SESV 208 straipsnį ir reikalauja patobulinti politikos suderinamumo vystymosi labai poveikio vertinimo sistemą bei nustatyti arbitražo mechanizmą, pagal kurį būtų ištaisomi įvairių sričių ES politikos neatitikimai, suteikiant Komisijos pirmininkui politinę atsakomybę už politikos suderinamumo vystymosi labai plačias gaires ir klausimų sprendimą vadovaujantis ES įsipareigojimais dėl politikos suderinamumo vystymosi labai;

Teisingumas ir vidaus reikalai (TVR)

119. pabrėžia, kad paisant pagrindinių teisių ir laisvių bei primygtinai kartojant, kad reikalinga demokratinė ir teisminė kovos su terorizmu politikos priežiūra, atsižvelgiant į pastarojo meto išpuolius ir padidėjusią terorizmo grėsmę, neabejotinai būtinas ir kuo greičiau turi būti taikomas sistemingas, privalomas ir struktūriškai apibrėžtas keitimasis informacija ir duomenimis tarp nacionalinių teisėsaugos institucijų ir žvalgybos tarnybų bei su Europolu, FRONTEX ir Eurojustu;

120. nurodo, kad, kaip ir ankstesnių išpuolių atveju, išpuolių Paryžiuje vykdytojai jau buvo žinomi saugumo tarnyboms ir buvo tyrimų bei priežiūros priemonių objektai; išreiškia susirūpinimą dėl to, kad valstybės narės nesikeitė turimais duomenimis apie tokius asmenis, nors to reikalaujama pagal SESV 88 straipsnį; ragina Tarybą remiantis SESV 352 straipsniu priimti reikalavimą dėl privalomo valstybių narių keitimosi duomenimis; mano, kad reikėtų pasinaudoti tvirtesnio bendradarbiavimo teikiamomis galimybėmis, jei nepavyktų pasiekti vieningumo;

121. ragina Komisiją ir Tarybą, pasinaudojant SESV 70 straipsnyje numatyta procedūra, atlikti išsamų ES kovos su terorizmu ir susijusių priemonių vertinimą, visų pirma, susijusį su jų įgyvendinimu valstybių narių teisėje ir praktikoje, ir tuo, koku mastu valstybės narės šioje srityje bendradarbiauja su ES agentūromis, ypač Europolu ir Eurojustu, ir atitinkamai įvertinti likusias spragas ir šių priemonių atitiktį Sąjungos įsipareigojimams, susijusiems su pagrindinėmis teisėmis;

2017 m. vasario 16 d., ketvirtadienis

122. šiuo atveju primena, kad SESV 222 straipsnyje nustatyta solidarumo sąlyga, kurią galima ir reikėtų naudoti tuomet, kai valstybė narė tampa teroristinio išpuolio objektu arba nukentčia nuo gamtos ar žmogaus sukeltos katastrofos;

123. apgailestauja, kad, atsižvelgiant į pabėgėlių krizę, nebuvo suaktyvinta Laikinosios apsaugos direktyva, nors ji skirta masinio trečiųjų šalių piliečių antplūdžio problemai spręsti;

124. pabrėžia, kad reikia nustatyti ES bendrą prieglobsčio ir migracijos politiką, grindžiamą solidarumo, nediskriminavimo, negražinimo ir sąžiningo valstybių narių tarpusavio bendradarbiavimo principais, pagal kurią taip pat turėtų būti numatytas ir sąžiningas prieglobsčio prašytojų paskirstymas Europos Sąjungoje; mano, kad tokia politika turėtų apimti visas valstybes nares; primena valstybėms narėms jų išsipareigojimus šioje srityje ir pabrėžia, kad nauja prieglobsčio ir migracijos sistema turėtų būti grindžiama pagrindinėmis migrantų teisėmis;

125. atkreipia dėmesį į tai, jog reikia imtis tolesnių veiksmų siekiant užtikrinti, kad bendra Europos prieglobsčio sistema taptų tikrai viena bendra sistema; ragina valstybes nares suderinti savo teisės aktus ir praktiką, susijusią su kriterijais, kam gali būti suteikta tarptautinė apsauga, ir su garantijomis, susijusiomis su tarptautinės apsaugos procedūromis ir priėmimo sąlygomis, vadovaujantis Europos Žmogaus Teisių Teismo ir Europos Sąjungos Teisingumo Teismo praktika ir nusistovėjusia geriausia ES valstybių narių praktika;

126. dėiugiasi, kad priimtas Reglamentas (ES) Nr. 2016/1624, kuriuo išplečiamos FRONTEX užduotys ir įgaliojimai ir ji pervadinama Europos sienų ir pakrančių apsaugos agentūra; mano, kad prireikus Agentūrai galėtų būti teikiama parama naudojant tokias karines priemones, kaip Europos jūrų pajėgos (Euromarfor) ir atnaujintas Eurokorpusas (EUROCORPS), ir naudojant vykdam nuolatinę struktūrizuotą bendradarbiavimą sutelktus išteklius; pabrėžia, jog pagal šį reglamentą primygtinai teigiama, kad valstybės narės turėtų, savo ir kitų valstybių narių labui, įvesti duomenis į Europos duomenų bazes; mano, kad reikėtų numatyti sienos apsaugos agentūrų duomenų bazių, tokių kaip EURODAC, sąveikumą ir jų sąveikumą su Europolo duomenų bazėmis;

127. ragina skubiai peržiūrėti Dublino reglamentą ir nustatyti nuolatinę ES masto ir teisiškai privalomą prieglobsčio prašytojų paskirstymo tarp valstybių narių sistemą, grindžiamą sąžiningo ir privalomo paskirstymo principu;

128. pažymi, kad, atsižvelgdama į precedento neturinčius migrantų, kuriems pavyko pasiekti Sąjungos išorės sienas ir kurie toliau prie jų plūsta, srautus ir nuolat didėjančių asmenų, prašančių tarptautinės apsaugos, skaičių, Sąjunga turi taikyti įpareigojantį ir privalomą teisinį požiūrį į perkėlimą į ES, kaip nustatyta Komisijos migracijos darbotvarkėje;

129. ragina pasirašyti susitarimus su saugiomis trečiosiomis šalimis, siekiant kontroliuoti ir sumažinti migracijos srautus prieš migrantams atvykstant prie ES sienų; primygtinai siūlo kartu sukurti griežtas pareiškėjų, pateikusių nepagrįstus prašymus, gražinimo procedūras;

130. ragina Komisiją ir valstybes nares padidinti išlaidas prieglobsčio specialistų mokymams ir padidinti prieglobsčio prašymo procedūrų veiksmingumą;

131. mano, kad išorės aspektas daugiausia turėtų apimti bendradarbiavimą su trečiosiomis šalimis kovojant su esminėmis neteisėtų migrantų srautų į Europą priežastimis ir sprendžiant šią problemą; mano, kad partnerystėms ir bendradarbiavimui su svarbiausiomis kilmės, tranzito ir paskirties šalimis turėtų ir toliau būti skiriamas labai didelis dėmesys; rekomenduoja, kad bendradarbiaujant su trečiosiomis šalimis būtų įvertinamos tų šalių prieglobsčio sistemos, jų parama pabėgėliams ir jų gebėjimas bei pasiryžimas spręsti prekybos žmonėmis ir žmonių gabenimo į tas šalis ir per jas problemą; pripažįsta, kad nereikia gerinti Sąjungos gražinimo sistemos veiksmingumo, tačiau mano, kad migrantų gražinimas turėtų būti vykdomas tik saugumo sąlygomis, visapusiškai laikantis atitinkamų migrantų pagrindinių ir procedūrinių teisių;

132. palankiai vertina tai, kad pagal naują Reglamentą (ES) Nr. 2016/1624 dėl Europos sienų ir pakrančių apsaugos pajėgų numatyta, kad jei kontrolė prie išorės sienos tampa neveiksminga tokia apimtimi, kad gali sutrikti Šengeno erdvės veikimas dėl to, kad valstybė neprasė FRONTEX pakankamos paramos arba neįgyvendino tokios paramos, Komisija gali pasiūlyti Tarybai sprendimą, kuriame nurodytos priemonės, kurias turi įgyvendinti Agentūra, ir reikalaujama, kad susijusi valstybė narė bendradarbiautų su Agentūra įgyvendinant tas priemones; be to, pažymi, kad šiame reglamente taip pat esama

2017 m. vasario 16 d., ketvirtadienis

sąlygų dėl komandos narių civilinės ir baudžiamosios atsakomybės ir skundų pateikimo mechanizmo, kad būtų stebimas ir užtikrinamas pagrindinių teisių paisymas vykdant visą Agentūros veiklą;

133. mano, kad reikėtų atnaujinti žmogiškuosius ir finansinius Europos prieglobsčio paramos biuro (EASO) išteklius, jei EASO būtų įpareigotas koordinuoti visus ES prašymus dėl prieglobsčio, taip pat kad jo pareigūnai galėtų padėti valstybėms narėms, atsidūrusioms itin sudėtingoje padėtyje dėl migracijos nagrinėjant prieglobsčio prašymus, įskaitant šio biuro įgaliojimus vykdyti bendras operacijas, bandomuosius projektus ir greitas intervencijas, panašias į tas, kurios pagal Reglamentą (ES) Nr. 1168/2011 patenka į FRONTEX įgaliojimų taikymo sritį;

134. pabrėžia, kad svarbu geriau koordinuoti EASO, FRONTEX ir Europos ombudsmeno tarnybos veiksmus siekiant sklandžiau priimti ankstyvo perspėjimo pranešimus, jeigu dėl ypač didelio migrantų antplūdžio gali kilti grėsmė prieglobsčio prašytojų pagrindinių laisvių užtikrinimui; mano, kad Komisija gali šiuos ankstyvo perspėjimo pranešimus naudoti kaip pagrindą siekiant pradėti taikyti nepaprastosios padėties atveju taikomas priemones, numatytas SESV 78 straipsnio 3 dalyje;

135. mano, kad privaloma stiprinti Parlamento, kaip Tarybai lygaus teisės aktų leidėjo, vaidmenį, naudojant SESV 81 straipsnio 3 dalį, sudarant galimybę sprendimus šeimos teisės srityje, jeigu jie turi poveikį kitose valstybėse narėse, priimti pagal įprastą teisėkūros procedūrą, kai Taryba, pasikonsultavusi su Parlamentu, taip nusprendžia vieningai; ragina sprendimus visose kitose politikos srityse dėl teisingumo ir vidaus reikalų (TVR) priimti pagal įprastą teisėkūros procedūrą, naudojant nuostatą dėl pereigos, esančią ES sutarties 48 straipsnio 7 dalyje;

136. ragina Komisiją remiantis SESV 83 straipsniu pasiūlyti būtinais taisyklės dėl apibrėžties ir sankcijų, susijusių su kova su terorizmu, prekyba žmonėmis bei seksualiniu moterų ir vaikų išnaudojimu, neteisėta prekyba narkotikais, neteisėta prekyba ginklais, pinigų plovimu, korupcija, mokėjimo priemonių klastojimu, kompiuteriniais nusikaltimais ir organizuotu nusikalstamumu;

137. primygtinai prašo praktiškai įgyvendinti Lisabonos sutartyje įtvirtintus principus, t. y. solidarumo ir atsakomybės pasidalijimo tarp valstybių narių principus, tarpusavio pripažinimo įgyvendinant TVR politiką principą (SESV 70 straipsnis) ir ES pagrindinių teisių chartijos nuostatas;

138. mano, kad ES privalo užtikrinti žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugą ir toliau paisyti Kopenhagos kriterijų, taip pat užtikrinti, kad valstybės narės paisytų bendrų vertybių, įtvirtintų ES sutarties 2 straipsnyje;

139. pabrėžia, kad svarbu baigti rengti procedūrinių garantijų dokumentų rinkinį, visų pirma parengiant teisės aktus dėl administracinio sulaikymo ir nepilnamečių sulaikymo – sričių, kuriose daugelio valstybių narių taisyklės nevisiškai atitinka žmogaus teisių ir kitus tarptautinius standartus;

140. pabrėžia, kad svarbu siekti tolesnės pažangos rengiant Europos baudžiamąją teisę, visų pirma susijusių su baudžiamųjų bylų nuosprendžių savitarpio pripažinimu ir vykdymu;

141. pabrėžia, kad svarbu ugdyti Europos teisminę kultūrą, nes tai yra viena iš svarbiausių būtinų sąlygų, kad laisvės, saugumo ir teisingumo erdvė piliečiams taptų tikrove ir kad būtų geriau taikoma ES teisė;

142. mano, kad, siekiant kovoti su organizuotu nusikalstamumu, sukčiavimu ir korupcija, apsaugoti Sąjungos finansinius interesus ir panaikinti Europos teisėsaugos srities susiskaidymą, reikia paskirti Europos prokurorą;

2017 m. vasario 16 d., ketvirtadienis

143. pabrėžia, kad pagal SESV 86 straipsnį, siekiant kovoti su nusikalstamumu, kuris daro žalą Europos Sąjungos finansiniams interesams, Europos prokuratūra gali būti sukurta tik Europos Parlamentui pritarus; todėl pakartoja rekomendacijas, pateiktas savo 2014 m. kovo 12 d. ⁽¹⁾ ir 2015 m. balandžio 29 d. ⁽²⁾ rezoliucijose, dėl konkretaus Europos prokuratūros veiklos organizavimo ir pabrėžia, kad reikėtų nedelsiant priimti Europos prokuratūros reglamentą, kad Europos prokuratūra turėtų įgaliojimus tirti visus žalą Europos Sąjungos finansiniams interesams darančius nusikaltimus, įskaitant sukčiavimą PVM, ir vykdyti visų įtariamų pažeidėjų persekiojimą baudžiamąja tvarka;

144. primena įpareigojimą Sąjungai prisijungti prie Žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencijos pagal ES sutarties 6 straipsnio 2 dalį ir primygtinai ragina šiuo klausimu nedelsiant vėl pradėti derybas su Europos Taryba, atsižvelgiant į 2014 m. gruodžio 18 d. Europos Sąjungos Teisingumo Teismo nuomonę; primena Komisijai, atliekančiai vyriausiojo derybininko vaidmenį, kad toks prisijungimas pagerintų visų Europos piliečių žmogaus teisių apsaugą;

145. pakartoja, kad šioje rezoliucijoje siekiama tik įvertinti Sutartyse įtvirtintas teises galimybes ir ja turėtų būti remiamasi siekiant pagerinti Europos Sąjungos veikimą šiuo metu; primena, kad dėl tolesnės esminės reformos ateityje reikėtų persvarstyti Sutartis;

o

o o

146. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Europos Vadovų Tarybai, Tarybai, Komisijai, Audito Rūmams, Europos Centriniam Bankui, Regionų komitetui, Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui ir valstybių narių parlamentams ir vyriausybėms.

⁽¹⁾ Priimti tekstai, P7_TA(2014)0234.

⁽²⁾ Priimti tekstai, P8_TA(2015)0173.